

af en Gudomlig Uppenbarelse. Att kan då människor med sitt förnuft pröfva om verk hvarvidas den redan gifna Uppenbarelse är af Guds.

647. Detta är och har alltid varit Rationalisternas för favorit Gde-er. Hvad är då, som Viljes Kleinroth från Rationalisterna? Han antager å andra sidan syna förderfvellet Allmännselighet, men tillfäst, förmåga, att hjälpa sig själft utur sin Moraliska förnedring, försoningen nödvändighet, From integritet, Uppenbarelse, Auctoritet. o. s. v. Det förefaller oss obegränsat, huru kan det gäende från Rationalistiska förmedlar kan komma till pietistiska utfattiges. Kleinroth går så långt i Pietistiska riktning, att han förnekas den naturliga Religionens äglighet.

648. Men oaktadt denna pietistiska riktning under deductionen, drömmes kan likafullt om människoflykt, lycksaljgörande under förnuftet ledning. Kan drömmes om att friden, vike på jorden, uti förnuftet, Hvaradåners o. s. v. uti sådana fattiges som höra till Pietisternas förorit Ideas.

649. Att på en gång förena på grundtidiga grundfästes, hvilka åfena sidan tykas tillfridsställa Pietismens anhängare, men å andra sidan uppfylla Rationalismens öfvervatten förhoppningar, kan smiggen på annat sätt förhållas, om genom en irring i begränsat des Djälsförmögenheternas inbördes förhållande.

650. Kleinroth när under benämningen förnuft sammanblandat och försextat tvänne skilda Djälsförmögenheter. Han har ingen skädes under hela afhandlingen om Djälsförmögenheterna talat om spjortat, hafande från de afriq. skilda och begränsade